ORĘDOWNIK URZĘDOWY
MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pokój 15. Czynna codziennie od 8-mej do 3-ciej po poł. Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy.

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy. Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dz. Bydg.)

№ 14. | Bydgoszcz, poniedziałek dnia 6 grudnia 1926 r. | Rok XLIII.

Treść numeru:

144.

(Odpis z Dziennika Ustaw 121 z dnia 7. 12. 25. poz. 868).

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 28 października 1925 r.

o nadzorze państwowym nad buhajami.

Art. 1. Pokrywanie cudzych krów i jałówek dozwolone jest tylko buhajami uznanemi pod względem indywidualnym i rasowym za odpowiednie do celów hodowlanych dla danego okręgu hodowlanego.

Określenie cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, należy do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych po zasięgnięciu opinji właściwej izby rolniczej, lub w razie jej braku — działających na danym obszarze społecznych organizacyj rolniczych, których statuty zawierają postanowienia przewidujące działalność na polu popierania hodowli zwierząt, a które Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych do wydawania tych opinji powoła.

Art. 2. O uznaniu buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych pod względem indywidualnym i rasowym orzekają specjalne komisje kwalifikacyjne.

Od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych służyć będzie odwołanie do komisyj kwalifikacyjnych odwoławczych.

W skład każdej komisji kwalifikacyjnej winien wejść lekarz weterynaryjny.

Liczbę komisyj, teren ich działania, skład komisyj, sposób ich postępowania oraz tryb odwołań od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Właściciel ub posiadać buhaja, uznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, otrzyma od właściwej komisji kwalifikacyjnej bezpłatne świadectwo uznania, dające mu prawo do pokrywania takim buhajem cudzych krów i jałówek na przeciąg niejmniej jednego roku dla danego okręgu hodowlanego (art. 1 ust. 1).

Świadectwo uznania może być cofnięte przed upływem jego ważności, o ile buhaj okaże się w ciągu roku niezdatnym do rozpłodu.

Art. 4. Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych ponosi właściwa izba rolnicza, a na obszarach, na których nie są czynne izby rolnicze, właściwe związki samorządu terytorjalnego.

Art. 5. Pasanie wspólne buhajów, nieuznanych za odpowiednie do celów hodowlanych, z cudzemi krowami i jałówkami należącemi do różnych właścicieli jest wzbronione.

Art. 6. Właściwe organa samorządu terytorjalnego (gminy oraz powiatowe związki samorządowe) obowiązane są zapewnić miejscowym rolnikom konieczną ilość buhajów, uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych w danym okręgu hodowlanym. O ilości buhajów, potrzebnej dla poszczególnych gmin, rozstrzygają właściwe organa wykonawcze samorządu powiatowego na podstawie opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej — społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 7. Koszty, związane z zapewnieniem miejscowym rolnikom buhajów oraz ich utrzymaniem, ponoszą powiatowe związki samorządu terytorjalnego w wysokości 25% ogólnej sumy kosztów, Państwo w wysokości 10% tejże sumy kosztów z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% sumy tychże kosztów.

Gminy sąsiadujące, lub gminy mające małe ilośc krów i jałówek, mogą się łączyć celem wspólnego kupna i utrzymania buhajów.

Zarząd gminy (magistrat miasta) winien ustanowić opłatę za stanowienie krów i jałówek gminnemi buhajami w wysokości, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z kupnem i utrzymanem takich buhajów.

Na zakup i utrzymanie buhajów gminnych (art. 6) winna być wstawiona odpowiednia kwota do budżetu samorządu powiatowego oraz do budżetu gminy wiejskiej lub miejskiej.

Jeżeli gmina lub powiatowy związek samorządowy nie wstawia kredytu na ten cel do swego budżetu, wówczas właściwa władza nadzorcza wstawi do budżetu danej gminy lub powiatowego związku samorządowego odpowiedni kredyt przymusowo.

Art. 8. a) Winny pokrywania cudzych krów i jałówek buhajem, nieuznanym za odpowiedniego do celów hodowlanych, bez względu na to, czy pokrycie nastąpio bezpłatnie, czy za opłatą,

b) winny wspólnego pasania buhaja w wieku powyżej 10 miesięcy nieuznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, z cudzemi krowami, względnie jałówkami (art. 5)

karany będzie w drodze adminstracyjnej grzywną do 5 złotych.

Przy powtarzających się przekroczeniach kara będzie wymierzana dwukrotnie od wyżej wymienionej.

Dochód z grzywien wpływać będzie do właściwej gminy na zakupno buhajów gminnych.

W razie wydania orzeczenia karnego po myśli artykułu niniejszego może władza administracyjna zarządzić na koszt i ryzyko właściciela wytrzebienie buhaja nieodpowiedniego do celów hodowlanych.

Art. 9. Do orzeczenia o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracyjne I. instancji.

Przeciwko orzeczeniu władz administracyjnych I. instancji można w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tejże władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postanowień, obowiązujących w I. instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877 właściwe są sądy powiatowe oraz stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Art. 10. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych władny jest po zasięgnięciu opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej, społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust 2 tudzież po zasięgnięciu opinji właściwego samorządu terytorjalnego rozciągnąć w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw, stosowanie postanowień niniejszej ustawy na pewnych obszarach do owiec i trzody chlewnej.

Art. 11. Termin wprowadzenia w życie postanowień ustawy na obszarze poszczególnych powiatów lub części powiatów określi rozporządzenie Min. R. i D. Państw., ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a wydane na podstawie wniosku właściwego związku powiatowego samorządu terytorjalnego, powziętego po zasięgnięciu opinji rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie postanowień ustawy. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasięgnie również opinji właściwej izby rolniczej lub w braku izby rolniczej opinji społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 12. W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub w których nie działają społeczne organizacje rolnicze, odpowiadające warunkom określonym w art. 1 ust. 2 czynności izb rolniczych lub społecznych organizacyj rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przekazać podległym mu organom administracji państwowej i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państ-

wowych, a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzplitej: (—) **S. Wojciechowski.**
Prezes Rady Ministrów: (—) **W. Grabski.**
Minister Roln. i Dóbr Państw.: (—) **Janicki.**
Minister Spraw Wewn.: (—) **W. Raczkiewicz.**
Minister Sprawiedliwości: (—) **A. Żychliński.**

Powyższą ustawę o nadzorze państwowym nad buhajami z dnia 28. 10. 25. ogłasza się z zaznaczeniem, że równocześnie traci swą moc obowiązującą wojewódzkie rozporządzenie policyjne o licencjonowaniu stadników z dnia 24. 3. 25 Nr. 11662/25 I (Zob. Dr. Urz. Woj. Nr. 14 z dnia 4. 4. 25. poz. 187), które ogłosiłem w miejskim „Orędowniku Urzędowym" nr. 11 poz. 124 z dnia 25. 4. 25 pod datą 20. 4. 25 l. dz. Pl. VI. 2265/25.

Bydgoszcz, dnia 18. 11. 26.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 7045/26.

145.

Ważne dla rolników, kupców zbożowych itp.

Wobec tego, że ponownie zauważono w ostatnim czasie, miejscami nawet dość licznie, **wołka zbożowego** (calandra granaria — Kornwurm), owego dla rolników a nawet dla całego społeczeństwa nader groźnego szkodnika, który wskutek szybkiego. rozmnaż. się może wyrządzić w zbożu nieobliczalne wprost szkody, wznowienie akcji, mającej na celu zwalczanie tego szkodnika, jest bezwarunkowo konieczne. W interesie przedewszystkiem rolników, kupców zbożowych oraz wszystkich posiadających magazyny zbożowe, powinno przeto leżeć niezwłoczne wdrożenie energicznej, planowej akcji **tępienia wołka zbożowego.**

Wołek zbożowy jest jednym z najgroźniejszych szkodników zboża w śpichrzach. Jest to drobny chrząszczyk barwy ciemno - brunatnej, połyskujący, z głową wydłużoną w cienki ryjek. Chrząszczyk ten nie lata, dlatego też nie przenosi się sam na większe odległości. Żyje on i rozmnaża się jedynie w zbożu w śpichrzach i w magazynach, i tylko przez nabycie opanowanego przezeń ziarna lub przez użycie nieoczyszczonych worków może się dostać do śpichrza.

Wiosną samica wołka zbożowego składa do środka ziarn po jednym jajku, z którego wylęga się drobna, biała, kabłąkowato zgięta larwa. Żywi się ona miąższem ziarna, które z pozoru wygląda zupełnie zdrowo, gdyż larwa wygryzając wnętrze, nie narusza skórki nasiennej. W lipcu larwa przeobraża się w poczwarkę i wkrótce potem w wołka zbożowego.

Samice świeżo wylęgłych wołków znów składają jaka do środka ziarn i rozwój odbywa się poraz drugi tak samo jak wiosną. Z jajek letnich wylęgają się wołki w jesieni. Zimę przepędzają one wśród ziarna, w workach, lub w szparach i szczelinach podłóg u dołu ścian itp. Z wiosną dopiero budzą się do życia i rozpoczynają składanie jajek do środka ziarn.

Wobec tego, że jedna samica znosi znaczną ilość jajek, lecz składa je tylko po jednem do każdego ziarna, łatwo pojąć, jak znaczne szkody może wyrządzić wołek jeśli się w śpichrzu bardzo rozmnoży.

Zwalczanie wołka zbożowego jest bardzo trudne i kłopotliwe, wymaga bowiem znacznego nakładu czasu i pracy. Dlatego też za wszelką cenę **wystrzegać się należy nabywania ziarna, opanowanego przez wołka, jak również używania worków, pochodzących z miejsc, gdzie szkodnik występuje.**

O tem, czy ziarno jest zarażone wołkiem zbożowym, łatwo się można przekonać, wsypując garść ziarna do naczynia z wodą. Ziarna, wygryzione przez larwy wołka zostaną na powierzchni wody, jako lżejsze i wypełnione powietrzem. Oprócz tego takie ziarna z których wylągł się wołek, można poznać po tem, że mają w skórce nasiennej dziurki, czyli otworki, które wygryzł chrząszczyk, aby się wydostać na zewnątrz.

Jeżeli spostrzeżemy, że wołek zbożowy dostał się do śpichrza, należy jaknajrychlej wytępić tam szkodnika, aby uniknąć poważnych strat.

Śpichrz, całkowicie opróżniony, należy jaknajstaranniej wyczyścić wszelkie szpary i szczeliny, znajdujące się w podłodze i w ścianach, wyskrobać i pozalepiać gliną a następnie całe wnętrze wybielić. W śpichrzu, w którym znajduje się zboże, trzeba wykonać dezynfekcję samego pomieszczenia zarówno jak i znadujących się tam przedmiotów. W tym celu:

I. Ziarno usypane w piramidy (pryzmy) okrywa się płachtami, zmoczonemi dwusiarczkiem węgla, kładąc na wierzch nieprzemakalną płachtę (brezent) lub worki. Na 1 metr sześcienny zboża bierze się 100 gr. dwusiarczka węgla. Po 24 godzinach trzeba ziarno kilka razy przeszuflować, aby utraciło przykrą woń.

II. Worki układa się luźno w skrzyni lub beczce, skrapia dwusiarczkiem węgla (w ilości około litra na 100 worków) i, szczelnie zamknięte pozostawia tak w ciągu 24 godzin, poczem należy je wytrząsnąć i przewietrzyć.

III. Ściany (głównie w części dolnej) i podłogi uszczelnia się a następnie zwilża wodą, dobrze wymieszaną z aniliną (w ilości 1 litr aniliny na 15 litrów wody). Podobnie zwilżyć należy inne przedmioty z drzewa, znajdujące się w śpichrzu.

Dwusiarczek węgla i anilinę kupuje się w **aptekach (drogerjach). Dwusiarczek węgla** jest to płyn (trucizna) o duszącej woni, który łatwo się ulatnia i daje parę, zabójczą dla wołka (należy unikać wdychania jej, a ponieważ od ognia zapala się i wybucha, należy przy używaniu nie przybliżać ognia, nie palić papierosów itp.). **Anilina** jest to płyn żółty, oleisty.

IV. Wagony i próżne magazyny kolejowe można dezynfekować zapomocą **pary wodnej**, którą należy doprowadzić do szpar i szczelin w ścianach i podłogach.

Parą wodną (oraz gorącem powietrzem rozporządza przedewszystkiem kolejnictwo, dlatego też tam mogą być te dwa środki na większą skalę zastosowane. Przed dezynfekcją parą wodną magazynów ze zbożem należy takowe opróżnić, poddając równocześnie zboże dezynfekcji w osobnych zbiornikach.

Ziarno siewne można dezynfektować przez podgrzanie go w odpowiednich zbiornikach względnie napełnienie zbiorników gorącem powietrzem przyczem temperatura powietrza nie może przekraczać 60° C. Ziarno, przeznaczone do siewu, musi być ogrzewane powoli, gdyż nagłe ogrzewanie, nawet do 60° C. obniża siłę kiełkowania.

Bydgoszcz, 3. 11. 26.

Miejski Urząd Policyjny

Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 6601/26.

146.

ZASADY OGÓLNE

udzielenia pożyczek na podniesienie hodowli.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przekazuje sumy, przewidziane w budżecie Ministerstwa Rolnictwa i D. P. na podniesienie hodowli, a przeznaczone na udzielenie pożyczek Państwowemu Bankowi Rolnemu do administracji na podstawie §§ 3 i 48 statutu Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. 1925. Nr. 69 poz. 487) na zasadach następujących:

1) Pożyczki mogą być udzielane na zakup bydła rogatego, owiec, trzody chlewnej i drobiąt, a także na organizację przerobu i zbytu tych zwierząt i ich wytworów, oraz instalacje, związane z urządzaniem przetargów i wystaw zwierząt gospodarskich i ich wytworów i z doświadczalnictwem z zakresu wytwórczości zwierzęcej oraz na uprawę pastwisk.

2) Pożyczki udzielane będą zarówno osobom fizycznym jak i osobom prawnym za zabezpieczeniem, przewidzianem w statucie Państwowego Banku Rolnego dla operacji kredytowych Banku, a uznanym w każdym poszczególnym wypadku przez Dyrekcję Banku za wystarczające.

3) Termin spłaty pożyczek nie może przekraczać:

a) na zakup bydła rogatego — 3 lat;
b) na zakup owiec, trzody chlewnej i drobiąt — 1 roku;
c) na budowę mleczarni spółdzielczych parowych — lat 10;
d) na budowę mleczarni spółdzielczych ręcznych — lat 5;
e) na budowę urządzeń, służących do zbytu i przerobu, wymienionego w § 1 inwentarza i jego wytworów — lat 10;
f) na instalacje, związane z urządzaniem przetargów i wystaw zwierząt gospodarskich i ich wytworów i z doświadczalnictwem z zakresu wytwórczości zwierzęcej oraz na uprawę pastwisk — 5 lat;
g) na kapitał obrotowy dla rolniczych organizacji, mających na celu zbyt inwentarza i jego przetworów — 1 r.

4) Pożyczki, udzielane na okres 1 roku lub krócej, będą spłacane jednorazowo w terminie płatności pożyczki.

Spłata innych pożyczek rozpoczyna się po upływie roku od dnia zaciągnięcia pożyczki, oblicza się w równych ratach półrocznych i kończy się w dniu upływu terminu pożyczki.

5) Oprocentowanie, pobierane od dłużników, będzie wynosiło: od pożyczek, wymienionych w p. 3 pod a, b — 8 %, c, d, e f — 6% i pod g — 10% w stosunku rocznym. Od powyższego oprocentowania Państwowy Bank Rolny będzie potrącał na pokrycie własnych kosztów administracyjnych — 2% w stosunku rocznym od pożyczek, wymienionych p. 3 pod a, b i g oraz 1% w stosunku rocznym od pożyczek, wymienionych w p. 3 pod c, d, e, f.

6) Odsetki obliczane od niespłaconej części sumy, płatne są z góry w ratach półrocznych. Sumy ściągnięte przez Bank Rolny tytułem odsetek lub zwrotu kapitału winny być bezzwłocznie przelewane do Centralnej Kasy Państwowej na odpowiednią pozycję dochodową Ministerstwa Rolnictwa. Państwowy Bank Rolny przedkłada Ministerstwu Skarbu kwartalne sprawozdanie o stanie tego kredytu.

7) Pożyczki przyznaje Dyrekcja Państwowego Banku Rolnego zgodnie ze statutem Banku w myśl zasad wyżej wskazanych. Całkowitą odpowiedzialność za dostateczne zabezpieczenie pożyczek i ich ściągalność ponosi Państwowy Bank Rolny. W posiedzeniach Dyrekcji bierze udział delegat Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z głosem doradczym i opinjodawczym oraz z

prawem sprzeciwu w razie różnicy zdań pomiędzy nim a Dyrekcją Banku co do celowości przyznanych pożyczek. W wypadku zgłoszenia przez delegata sprzeciwu, ostateczna decyzja należy do Ministerstwa Rolnictwa i D. P. Nie dotyczy to pożyczek, odrzuconych ze względu na niedostateczne zabezpieczenie.

8) Pożyczka musi być użyta wyłącznie na cel, na jaki została przyznana. W razie użycia na inny cel albo nieuzasadnionej zwłoki w użyciu pożyczki wedle przeznaczenia, pożyczka staje się bez względu na termin, wymagalną i podlega natychmiastowemu zwrotowi na żądanie Banku.

9) Bank inkasuje i ściąga od dłużników raty oraz wszelkie inne należności z tytułu wydanych pożyczek, jak również prowadzi odrębną księgowość tego kredytu.

10) Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych służy prawo nadzoru nad prawidłowem zużyciem powierzonego kredytu i udzielanych pożyczek.

Podpis:
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Wojewoda Poznański.
L. dz. 31592/26 I.

Poznań, dnia 19 października 1926.

Do
PP. Starostów w Województwie Poznańskiem, Prezydenta miasta w Poznaniu, Gnieźnie, Inowrocławiu i Bydgoszczy.

Powyższe zasady udzielenia pożyczek na podniesienie hodowli, nadesłane mi przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przesyłam do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) Nieczytelny
Naczelnik Wydziału Administracyjnego

Powyższe ogłasza się w ślad za tutejszem ogłoszeniem z dnia 8. 6. 1926 Pl. VI. 805/26 (Oręd nr. 6 z dnia 17. 6. 26).

Bydgoszcz, dnia 2 listopada 1926.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pli. VI. 6640/26.

147.

Wojewoda Poznański.
L. dz. 7323/26 P.
W sprawie interwencji prywatnych u władz centralnych z pominięciem wadz miejscowych.

Poznań, dn. 19 listopada 1926.

Do
wszystkich Panów Starostów Województwa Poznańskiego i Panów Prezydentów miast Poznania, Bydgoszczy, Gniezna i Inowrocławia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem nr. 118 z dnia 15-go października br. — Nr. O. L. 4963/26 — oznajmiło co następuje:

Mnożą się coraz częściej wypadki, że interesenci zgłaszają się w Ministerstwie osobiście w swych sprawach, lub też wnoszą pisma bezpośrednio do Ministerstwa z pominięciem władz miejscowych, powołanych w pierwszym rzędzie do załatwiania tych spraw.

Tego rodzaju interwencje są niecelowe, ponieważ władze centralne nie załatwiają z reguły spraw bez poprzedniego zajęcia co do nich stanowiska przez podległe im władze lokalne, względnie dopóki w tych sprawach tok instancji nie został wyczerpany.

Wspomniana praktyka powoduje tylko zwiększenie zbytecznej korespondencji, zamięszanie w urzędowaniu, a w rezultacie zamiast przyspieszenia załatwienia sprawy — o co przeważnie petentom chodzi — częstokroć nawet jej opóźnienie.

Aczkolwiek interesenci nie mogą być pozbawieni prawa wnoszenia petycji bezpośrednio do władz centralnych, zwłaszcza w wypadkach zażalenia na działalność władz podległych, to niemniej jednak przez odpowiednie uświadomienie szerokich kół ludności, ilość takich bezpośrednich interwencji i podań da się sprowadzić do właściwej miary — przez co zapobieganie się omówionym wyżej ujemnym skutkom zarówno w interesie samych stron jak i urzędu.

Wobec tego polecam podać do powszechnej wiadomości ludności w najodpowiedniejszy sposób, że nie naruszając przysługującego oczywiście każdemu interesowanemu prawa zwracania się z zażaleniami bezpośrednio do władz wyższych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca interesentom w ich własnym interesie, ażeby przedewszystkiem korzystali z przysługujących im środków prawnych w toku instancji, a interwencje i podania kierowali do władz lokalnych, gdyż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z natury rzeczy na podstwie jednostronnego podania stron żadnej sprawy nie decyduje, a bez wyjątku podania bezpośrednio wniesione przesyła przedewszystkiem urzędom podległym do rozpatrzenia.

Wojewoda
w z. (—) Nikodemowicz.

Powyższe podaje się do wiadomości publicznej.

Bydgoszcz, dnia 25 listopada 1926 r.

Magistrat
(—) Podoski.

G. 2678/26.

148.

Obwieszczenie.

Przypomina się niniejszem, że według § 55 rozporządzenia policyjnego z dnia 20 października 1890 r. (Orędownik Miejski nr. 94 na rok 1890), gdy śnieg spadnie są właściciele posiadłości zobowiązani chodniki i mostki ze śniegu i lodu oczyścić. Z nastaniem mrozów, gdy utworzy się ślizgawica, należy posypywać chodniki piaskiem, popiołem lub trocinami każdego dnia rano przed godziną 8-mą. Zwraca się również uwagę na to, że w czasie mrozów z ścieków (rynsztoków) należy usuwać lód i śnieg, ażeby woda nie dostawała się na ulicę lub chodniki.

Kto się do powyższego rozporządzenia nie zastosuje, karany będzie grzywną w wysokości do 30 złotych lub odpowiednim aresztem, pozatem robota wykonaną będzie na koszt opieszałego.

Bydgoszcz, dnia 15 listopada 1926 roku.

Miejski Urząd Policyjny

Hańczewski, radca miejski.

Pl. I. 11565/26.

149.

Obwieszczenie.

Powołując się na § 32 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 587) przypominam wszystkim zainteresowanym, iż pojazdem mechanicznym, których waga wraz z ładunkiem przekracza 3.000 kg. zabrania się poruszać z szybkością większą niż 25 km. na godzinę. W miejscowościach zabudowanych wolno jechać osobowym pojazdom mechanicznym z szybkością nie większą niż 25 km. na godzinę, a ciężarowym z szybkością nie większą niż 15 km .na godzinę. Na skrzyżowaniach dróg, ostrych skrętach i podczas mgły, gołoledzi, na wszystkich miejscach drogi niebezpiecznych, spadzistych lub śliskich, wolno jest jechać z szybkością nie większą niż 10 km. na godzinę. Przez wszystkie mosty drewniane o długości ponad 20 m. zabrania się przejeżdżać z szybkością większą niż 6 km. na godzinę.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 (Dz. U.

Organa P. P. otrzymały nakaz prowadzenia ścisłej kontroli w tym kierunku.

R. P. nr. 80 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Bydgoszcz, dnia 13 listopada 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny

Hańczewski, radca miejski.

Pl. III. 4332/26.

150.

UCHWAŁA.

Korporacje miejskie uchwaliły pobrać za rok 1927 na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. 94/23 poz. 747) i art. 119 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15. 7. 1925 r. (Dz. Ust. 79/25 poz. 550) dodatek komunalny do państwowego podatku przemysłowego a mianowicie:

a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa i zajęcia podlegające państwowemu podatkowi od obrotu, do wysokości jednej czwartej części tego podatku (25%);

b) nadto od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć do wysokości 20% każdocześnie przez Państwo pobieranej ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Bydgoszcz, dnia 28 października 1926 r.

Magistrat

(—) Dr. Śliwiński, prezydent miasta. **(—) Dr. Chmielarski,** wiceprezydent.

Ogłasza się na podstawie art. 47 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Bydgoszcz, dnia 8 listopada 1926 r.

Magistrat — Urząd Podatkowy.

(—) Dr. Śliwiński, prezydent miasta.

151

Obwieszczenie.

W interesie wytwórców i sprzedawców napojów alkoholowych, uprzasza się uprzejmie o bezpłatne umieszczenie w kronice Sz. pisma przypomnienia, że patenty akcyzowe na rok 1927 na wyrób i sprzedaż tych napojów, winne się znajdować w posiadaniu zobowiązanych do

ich wykupna już w dniu 1-go stycznia 1927 r. W celu otrzymania tychże na czas winni interesowani przedłożyć Okręgowemu Urzędowi Akcyzowemu w Bydgoszczy o ile możności jak najwcześniej (termin do 1. 11) ze względu na wielką ilość wystawić się mających patentów — pokwitowanie na zapłaconą w Kasie Skarbowej należytość patentową, odnośną deklarację i świadectwo przemysłowe na rok 1927, tudzież tymczasowe zezwolenie Izby Skarbowej i patent akcyzowy z roku 1926. W razie późnego przedłożenia tychże, nie mogliby interesowani otrzymać na czas patentów, co pociągnęłoby za sobą zamknięcie przedsiębiorstwa, tudzież odpowiedzialność skarbowo-karną.

Bydgoszcz, dnia 15 listopada 1926 r.

Urząd Akcyzowy w Bydgoszczy.
Naczelnik: **Deszkiewicz.**

L. dz. 15722/26.

152.

Zgłoszone przedmioty znalezione.

W drugiej połowie miesiąca września br. zgłoszono w Miejskim Urzędzie Policyjnym następujące przedmioty znalezione: 1 torebkę damską, 1 portfel i 1 parę spodni.

Równocześnie zgłoszono 3 psy przybłąkane oraz 1 gęś.

Prawo własności należy zgłosić w tymże urzędzie, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 8 listopada 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. I. 13233/26.

153.

Znaleziona skrzynia.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono znalezioną skrzynię przeznaczoną do wysyłki.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 12 listopada 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. I. 13577/26.

154.

Influencę

stwierdzono u koni, należących Taborowi Miejskiemu w Bydgoszczy.

Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 8. 11. 26.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 6824/26.

155.

Przybłąkany pies.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono przybłąkanego psa (wilka). Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 2 listopada 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. I. 12857/26.

156.

Przybłąkane psy.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono trzy psy przybłąkane (wyżeł, wilk i mały żółty).

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 9 listopada 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny
Hańczewski, radca miejski.

Pl. I. 13270 — 13310 — 13467/26.

57

Obwieszczenie.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy, przy ul. Grodzkiej nr. 32, rejestruje do robót we Francji: górników do kopalń węgla i rudy żelaznej, oraz robotników do kopalń i fabryk. Przegląd lekarski odbędzie się dnia 6-go grudnia 1926 r. o godzinie 11 przed południem w wyżej podanym urzędzie. Robotników poniżej lat 20 nie przyjmuje się; od 21—24 roku muszą posiadać zaświadczenie danej P. K. U. Wszyscy zaś wykaz osobisty i ewentl. książeczkę wojskową.

Bydgoszcz, dnia 24 listopada 192 6r.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Bydg.
Kierownik urzędu: **Tyborski.**

Nr. dz. 7425/26.